

Απόψεις για τη Μονή Βατοπαιδίου (και όχι μόνο)

Το κερί (Μία προφητεία του Αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ που επαληθεύτηκε)

10 Οκτωβρίου, 2012 — vatopaidifriend4

Σ' ένα μυστικό σεντούκι, ανάμεσα σε διάφορα πράγματα του οσίου Σεραφείμ, φυλασσόταν προσεκτικά από τις μοναχές ένα μικρό κεράκι. Όταν η μητερούλα Φρόσια έβγαζε τα κειμήλια, για να μπορέσουν να τα προσκυνήσουν οι προσκυνητές, το κεράκι συνήθως ήταν κάπου στην άκρη και κανείς δεν το παρατηρούσε. Κάποτε ρώτησα τη μητερούλα, τι ήταν αυτό το ιδιαίτερο κεράκι. Εκείνη μου διηγήθηκε αυτή την ιστορία.

Το κεράκι αυτό φυλάσσεται από τις αδελφές ήδη από την εποχή του οσίου.. Τους το έδωσε πριν τον θάνατό του και είπε: «Μία από σας μ' αυτό το κερί θα

υποδεχτεί το σώμα μου, θα το φέρουν ν' αναπαυθεί στο Ντιβέγιεβο. Γιατί εγώ με τα λείψανά μου δε θα είμαι στο Σάρωφ, αλλά θα μετακινηθώ σ' εσάς στο Ντιβέγιεβο».

Μετά την κοίμησή του, το 1833, ο όσιος ετάφη στη μονή Σάρωφ. Εκεί άρχισε η τιμή του, εκεί έτρεχαν χιλιάδες προσκυνητών απ' όλη τη Ρωσία. Το 1903 έγινε η κατάταξη του οσίου Σεραφείμ στον χορό των αγίων και τοποθέτησαν τα λείψανά του στο Σάρωφ, στον ναό της Αγίας Τριάδος, σε μεγαλοπρεπή λάρνακα. Οι ορθόδοξοι είχαν ακούσει φυσικά τις προφητείες του αγίου Σεραφείμ ότι θα μεταφερθούν τα λείψανά του στο Ντιβέγιεβο, αλλά αυτό φαινόταν τόσο ακατανόητο, ιδιαίτερα μετά την επανάσταση, όταν τα λείψανα θεωρούνταν ότι είχαν καταστραφεί, ώστε ήταν πιο βολικό το να θεωρούν τις προφητείες καθαρά συμβολικές.

Ακόμη η μητερούλα Φρόσια διηγήθηκε ότι το 1927, την παραμονή του κλεισίματος της μονής Ντιβέγιεβο, η σαλη Μαρία Ιβάνοβνα, που ζούσε εκεί, συγκέντρωσε για τελευταία φορά τις αδελφές του Ντιβέγιεβο και άναψε μπροστά τους το αγαπητό κερί, που είχε αφήσει ο όσιος. Μετά προείπε ότι η τελευταία από τις παρευρισκόμενες που θα παρέμενε ζωντανή, ως εκπρόσωπος όλων των μοναχών, όσων κοιμήθηκαν, βασανίστηκαν, σκοτώθηκαν, αλλά παρέμειναν πιστές στον Κύριο και Θεό, θα υποδεχόταν στο Ντιβέγιεβο τα λείψανα του οσίου Σεραφείμ με αυτό το ίδιο κερί.

Όταν η μητερούλα Φρόσια μού διηγήθηκε αυτή την ιστορία ήταν ζωντανές. Ίσως, δέκα αδελφές του Ντιβέγιεβο. Χρόνο με τον χρόνο έμεναν όλο και λιγότερες. Όμως όσες έμεναν πίστευαν με ευλάβεια στην εκπλήρωση της προφητείας. Τελικά, από τις σχεδόν χίλιες αδελφές, που ζούσαν στο Ντιβέγιεβο πριν την επανάσταση, η μητερούλα Φρόσια έμεινε μόνη.

Το 1990 βρέθηκαν στο Λένινγκραντ τα λείψανα του οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ, που θεωρούνταν χαμένα για πάντα. Μετά από ένα χρόνο με μεγάλη επισημότητα, με λιτανεία δια μέσου όλης της Ρωσίας, τα ιερά λείψανα μεταφέρθηκαν στο Ντιβέγιεβο επειδή στο Σάρωφ τότε δεν υπήρχε καμιά εκκλησία που να λειτουργεί, ενώ το Ντιβέγιεβο ήταν ήδη σε φάση ανασυγκρότησης.

Όταν οι αρχιερείς με επικεφαλής τον πατριάρχη Αλέξιο, με συρροή χιλιάδων και χιλιάδων ανθρώπων, υπό την ψαλμωδία των χορών, εισήγαγαν τα λείψανα του οσίου Σεραφείμ στον ναό του Ντιβέγιεβο, στις πόρτες στεκόταν η δόκιμη Φρόσια, η μεγαλόσχημη μοναχή Μαργαρίτα, ντυμένη με την πλήρη μοναχική ενδυμασία και κρατούσε στα χέρια το αναμμένο κερί.

Η μητερούλα εκοιμήθη στις 9 Φεβρουαρίου 1997, την ημέρα της μνήμης των νεομαρτύρων και ομολογητών της Ρωσίας. Ήταν και η ίδια ομολογήτρια και νεομάρτυς. Όπως και ο πατήρ Ιωάννης (Κρεστιάνκιν), ο οποίος επίσης πέθανε στην ίδια εορτή, εννιά χρόνια μετά.

Πηγή: *σχεδόνάγιοι* (π. Τύχων Σεβκούνωφ)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΑΦΗΓΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΣΙΑ ΤΟΥ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ.

Εκδόσεις Εν πλω.

Σχετικό.

Μητερούλα Φρόσια. Μία εκπρόσωπος του μυστικού Ρωσικού Μοναχισμού.

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com

Αναρτήθηκε στις [Ιστορίες](#), [Ορθόδοξη πίστη](#), [Ορθόδοξο βίωμα](#). Ετικέτες: [π. Τύχων Σεβκούνωφ](#), [Άγιος Σεραφείμ του Σάρωφ](#), [Ρωσία](#), [Το κερι, κεράκι](#), [Μητερούλα Φρόσια](#). [Αφήστε Σχόλιο](#) »
« [Συναυλία του Αρτέμη στο Αντάρτ \(Βίντεο\)](#)

[Ποιά φωνή θ' ακουστεί...; »](#)

Blog στο WordPress.com. Theme: [Garland](#) by Stefan Nagtegaal and [Steven Wittens](#).